

Modlitwa maćeri Božej, kralownje měra

Swjata Marija, hlej na nas! Smy tu před Tobu. Ty sy mać, znaješ našu prócu a naše rany. Ty, kralowna měra, ćerpiš z nami a za nas, hdyž widžiš, kelko z Tvojich džěci je přez konflikty a wójny domapytanych, kotrež swět roztorhaja a nas znjeměrnjeja.

W tutej ćmowej hodzinje hladamy hluboko do Twojeju swěćateju wočow a dowěrjamy so Twojej wutrobje, kotraž z našimi ćezemi sobu začuwa. Wona njebě swobodna wot wobmyslenjow a strachow: Kelko starosćow sy měla, jako njebě w hospodže žanoho městna za Jězusa, kelko strachow sy wustala, jako sće chwattnje do Egyptowskeje ćeknyć dyrbjeli, dokelž chcyše Herodes Jězusa morić, kelko měješe Ty stracha, jako staj Jězusa w templu zhubiło! Ale w pruwowanjach sy njebojazna a zmužita wostala: Sy so Bohu dowěrjala a na starosć ze starostliwosću, na bojosć z lubosću a na strach z podatosću wotmołwila. Njejsy ćekala, ale w rozsudnych wokomikach zapřimnyla: Sy k Hilžbjěće chwatala, na kwasu w Kanje sy přeni Jězusowy džiw nastorčila, na žurli poslednjeje wječerje sy zhromadnosć wučomnikow skrućila. A jako na Golgoće mječ Tvoju dušu přerazy, sy jako ponižna a sylna žónska nóc ćerpjenja w jutrownej nadžiji přežiwila.

Maći, přewozmi nětko hišće jónu iniciatiwu za nas, w tychle wot konfliktow roztorhanych a wot bróni zapuscenych časach. Wobroč swojej smilnej woči na ćłowjestwo, kotrež je puć měra wopušćilo, kiž je so za Kaina město za Abela rozsudžilo. Čłowjestwo njenamaka hižo puć do domjaceje atmosfery, dokelž je zmysl bratrowskosće zhubiło. Proš za naš swět, kiž je wohroženy a so wari. Nawuč nas, žiwjenje přirwaca a wobchować – kóžde ćłowjeće žiwjenje! – a so wotrjec bładnosće wójny, kotraž smjerć wusywa a přichod wuhašuje.

Swjata Marija, Ty sy hižo husto k nam přišla a sy nas wo to prosyła, zo bychmy so modlili a pokućili. Tola smy – wot svojich požadosćow zajeći a wot mnohich swětnych zaji-

mow wotwjedženi – za twój hlós hłuši byli. Ale Ty, kotraž nas lubuješ, njebudžeš nam mučna.

Wzmi nas za ruku, wjedź nas k nakazanju, a sćiń, zo zaso Boha na přenje městno stajimy. Pomhaj nam jednotu cyrkwy zachować a zhromadnosć swěta tworjeć. Dopomni nas na wuznam našeho nadawka, daj nam zrozumić, zo smy zamołwići za měr, zo smy wolani so modlić a Boha chwalić, cyłe ćłowjestwo zastupować a so wo zarunanje prócować.

Sami to njezdokonyjemy, bjez Twojeho syna ničo njezamóžemy. Ale Ty wjedžeš nas wróco k Jězusej, kiž je naš pokoj.

Tohodla, mać Boža a naša mać, přichadźamy k Tebi a pytamy wuček w Twojej bjezhřešnej wutrobje. Prosimy wo smilnosć, maći smilnosće; wo měr, kralowna měra! Zbudź wutroby tych, kotřiž su w hidže zajeći, nakazaj tych, kotřiž konflikty přisporjeja a naškaruja. Zetrěj sylzy džěci, budź wosamoćenym a starym poboku, posylń zranjenych a chorych, škitaj tych, kotřiž dyrbjachu domiznu a svojich najlubšich wopušćić, tróštuj bjeznadžijnych, zbudź zaso nadžiju.

Dowěrjamy Ći swoje žiwjenje a poswjećamy Ći je, kóždu nitku swojeho byća, wšitko, štož mamy a smy, na přeco. Poswjećamy Ći cyrkej, zo by byla, Jězusowu lubosć swětej wobswědčejo, znamjo přezjednosće a nastroj pokoja a měra. Poswjećamy Ći naš swět, wosebje kraje a kónčiny, w kotrychž wójna knježi.

Ty rańše zerja spomóženja, rozplomjeń swětlo wosrjedź nocy konfliktow. Ty bydło Ducha Swjateho, pokaž zamołwitým statow puće měra. Ty knjeni wšěch ludow, wujednaj swoje džěci, kotrež su wot zleho zawjedžene a wot mocy a hidy zaslepyjene. Ty, kotraž sy kóždemu z nas bliska, pomjeńš distancu mjez nami. Ty, kotraž z kóždym sobu začuwaš, nawuč nas, so wo druhich starać. Ty, kotraž luboznosć Božu wozjawnješ, sćiń z nas swědkow jeho tróšta. Kralowna měra, wuliwaj harmoniju Božu do našich wutrobow. Amen.

